

Rekesalat 2: Å krysse et hav

Skrevet av reKa

onsdag 20. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert torsdag 19. oktober 2017 04:02

Så er jeg klar til min første havkryssning – riktignok bare fra Sverige til Danmark, men et stykke er det likevel. Det hadde vært langt å ro, for å si det sånn. For ikke si svømme. Så det **regnes som et hav**

.

Jeg blir **vekket før hanen galer** (det har vi heldigvis ikke om bord, bare en hanefot som ikke galer), og servert en enkel müsli og kaffe – type sterk. Dette skipet fører **god kaffe**

, det skal skipperen ha. Takk til Arnt, hvem du nå er, som visstnok er kilden bak den mørke nektar.

Men det hjelper ikke akkurat nå: det er praktisk talt midt på natten, og jeg blir bedt om å ta på meg vinter lang under (**heldekkende superundertøy**), **survival suit** (sånn bukse barn har i barnehagen med forsterkede knær og buksebak – og det er ikke en sandkasse å se i nærheten), ditto jakke med knallgul, og jeg mener knallgul hette, og **redningsvest**

.

DET må jeg si, det har **skjedd noe med vester** siden jeg var barn. Da var de, så vidt jeg husker, heldekkende oransje, og jeg kunne så vidt se over kanten der det var knyttet en blå sløyfe, type dobbel. Nå er de nærmest en omvendt «U» rundt halsen med noen remmer mellom, og faktisk er det mulig både å se over kanten og bevege seg med den.

Utmerket så langt. Vi tøffer stille ut av naturhavnen, og begynner med **å få opp storseilet**

Rekesalat 2: Å krysse et hav

Skrevet av reKa

onsdag 20. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert torsdag 19. oktober 2017 04:02

(seilet som ikke nødvendigvis er størst, men som henger BAK pinnen midt i båten hvis båten har én pinne og alt er vel om bord). Det blir litt fram og tilbake for å få av trekket på seilet, få på storseilfallet (som ikke detter ned, men trekker seilet opp – logisk, ikke sant !!?) og sette det riktig. Akkurat så mye at man

rekker å bli litt uvel

der man ikke har sett nøye på horisonten en stund.

Så kommer **forseilet opp - eller ut**. Det sitter foran, og er sånn sett logisk navnet. Så får det heller være at noen kaller det noe HELT ANNET, som fokka. Jeg tror spinakker er en slektning, men den har morsommere farger noen ganger, og man kan lage en bh med den. Visstnok. Dolly Parton, go home!

Men altså, seilene er begge ute, og etter litt diskusjon (skipperen synes det er perfekt, **skipperinnen forlanger reving**

[og jeg som trodde revejakt var litt «ut»]), og det reves, eller rulles inn litt på forseilet, slik at det blir mindre. Skipet heller litt mindre, og det er nok å holde seg fast med én hånd for å forbli om bord.

Og sånn går nu timan.

Inntil jeg må på toalettet.... Og må ha av meg ALT, sydvest merket «Bergen» inkludert. Og jeg tusler ned og gjør hva gjerast skulle, og jeg kommer opp og er **sjøsyk**. Skipperinnen har tørre Mariekjeks og cola, og jeg føler seg ikke verre, i hvert fall. Skipperen setter meg til rors, og peker ut kursen (betyr at streken på kompasset skal være på et bestemt tall). Hvorfor akkurat det tallet tar oss til Danmark, er jeg ikke i form til å diskutere der og da. Men det hjelper.

Da skipperen peker og sier at «**Det er fyret i Skagen**», har jeg det slett ikke verst. Enda litt mere reving (se over), og vi går ganske skarpt opp mot vinden (vinden nesten rett i mot, og egentlig merkelig at det er MULIG å få noe til å flytte seg forover), og det er gøy.

Vi (jeg, faktisk) skal sikte **mellom en rød og en grønn greie**, som er innløpet til havnen. Og jeg treffer!

Rekesalat 2: Å krysse et hav

Skrevet av reKa

onsdag 20. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert torsdag 19. oktober 2017 04:02

Og innenfor er det et lite område der det er mulig å ta ned seilene. Skipperinnen har gjort det før og kan lage et lommeørkle av et forseil, ifølge skipperen. Det var på den tiden da de tok forseilet ned og ikke bare rullet det inn. Nå rulles det. **Fantastisk oppfinnelse!**

Og så skal storseilet ned, og noen lange remmer skal rundt og trekket skal på igjen.

Så skal **ballongene henges på tauet mellom pinnene langs båtsiden**, og det gjøres klart med tau i alle hjørner (bruk fantasien!).

Skipperen styrer inn i havnen, og vi er ikke helt alene, nei. Noen venner i en annen båt vinker, og vi legger oss inntil. Skipperen avslører at det er «få båter i havnen til å være Skagen», og at tillegging av denne typen er enkelt. Jawohl.

For meg ser det forferdelig fullt ut, og **HVORFOR GLOR ALLE MENNESKER?** De må jo ha sett en båt før, de sitter jo i en selv. Kanskje meg som er litt overfølsom.

Jeg har krysset et hav og **vurderer å melde meg inn i Den svenske kryssarklubben eller tilsvarende**. Neste gang skal det handle om OL i London, blant annet.

Jeg kan ikke si annet enn «Følg med, følg med».

Fotografiet er fra Møreforskning, og forfatteren lignet kanskje litt da hun var sjøsyk.

[Første rekesalat](#) finner du her

[Siste rekesalat](#) finner du her

Rekesalat 2: Å krysse et hav

Skrevet av reKa

onsdag 20. februar 2013 00:00 - Sist oppdatert torsdag 19. oktober 2017 04:02

Denne artikkelen ble først publisert i juli 2012